

Bačka Topola

Politikai és közgazdas.

Országos Magyar Gazdasági Egyesület
Budapest
II. Kötelező melléklet

III. évtolyam.

Bačka Topola, 1926. jun. 1.

szám.

ELŐFIZETESI ÁR:
egész évre 78 din., félévre 39 din.,
negyedévre 19 és fél dinár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Templom tér 606.

ÁRA:

Leromlásunk gyökere.

„Nem hal meg, kit Isten
gyermekben unokában a
családban éltet”

Valamikor régen, ami szentet, szépet, meleget költők, papok és gondolkodók kigondolni tudtak, azt mind a családra aggatták fantáziájukkal. A család volt a tradíció és a szeretetnek a tüzhelye. A család zárt gazdasági egység volt, amelyben minden családtagnak megvolt a maga munkaköre, amelyben a családapa volt az ur, amelyben a szülők rendelkeztek a gyermekekkel.

Ez a régi erőteljes fundamentum gyökerében megvan támadva. A család megingott s vele együtt erkölcsi létünk, gazdasági boldogulásunk is veszélyeztetve van.

Valamikor a fönt idézett mondást és annak belső igazságát könnyebben megértettük. Megértettük, mert az egészséges vérünk ösztönzése ott tartott bennünket a nagy életcélok közelében. A régi emberek csonton, huson, véren át érezték a család alapvető fontosságát! Nem sokat okoskodtak, tépelődtek, hanem akartak és tudtak élni: virágoztak, kíváncsiak voltak tehát a család, a legerősebb, a legnemesebb életösztönök hordozója.

Ma mindez másként van. A nagy életcélok eltávolodnak tőlünk; a mai nemzedék nem annyira élni akar, mint inkább kiélni az életet. A szívünk fáradt, a vérünk romlik; megelégszik már azal is, amit hasonló romlottság a családon kívül kínál.

A modern családi életnek nincs meg többé a régi vonzó, pihentető, följutató ereje, gazdasági etikai jelentősége. A család kiesett a közfigyelem, a köztörekek közép-

pontjából, többé már nem ápolják, nem védik a régi ösztönös készséggel. Ellenben sok oldalról támadják, gyöngítik, diskreditálják, forradalmasítják. A család egyenesen célpontjává lett bizonyos fölforgató törekvéseknek és a meddőségével, a szétesésével párhuzamosan ijesztő közelségébe lép a kulturbukásnak, egy nagy általános összeroppanásnak, a keresztény polgári társadalmi rend, az európai civilizáció összeomlásának lehetősége; egy lehetőség, amelyről ma már a legkomolyabban irnak és beszélnek.

Bizonyos, hogy ennek megvan a maga gazdasági magyarázata is. A modern család vergődik, sorvad, senyved, pusztul, mert most a Pénz beszél és mert ott ahol a Pénz beszél, ott a Vérek hallgatnia kell. Pusztul mert, a család kicsiny gazdálkodása csak rész, csak tűrő és szenvedő csekélység abban a nagy közgazdálkodásban, az érdekeknek abban a beláthatatlan szövevényében, amelyben most a Pénz hatalma garázdálkodik.

De higgyük el, a gazdasági ok nem az egyetlen s talán nem is döntő ok. A mai társadalom minden gazdasági terheltségénél súlyosabban érvényesül a katasztrofális helyzet földidézésében az, hogy a mostani nemzedék lelki dispoziciója nem normalis, nem egészséges többé. Hiszen ha normalis, ha egészséges volna, ha az általános súlyedésben nem a saját megingott lelkiségünk játszaná a főszerepet; akkor nekünk, jószándéku embereknek tulajdonképpen nem kellene egyebet tennünk, mint folytatnunk azt, amivel már ugyis pró-

bálkozunk.

A fájdalmas tapasztalat azt mutatja, hogy a jó törekvések gazdasági téren, a pénz, a plutokratizmus elleni küzdelemben éppen olyan meddő és sikertelenek, mint aminők erkölcsi téren, pl. a tánc, vagy az erkölcstelen divat elleni küzdelemben.

Eredménytelenül küzdünk, mert a baj gyökere mind a két esetben nem külső, hatalmi eszközökkel megmásként vagy megszüntethető körülményekben, hanem mélyen bent a lélekben, a megromlott érületben, ott van, ahol a meggyőzés közönséges eszközeivel, cikkekkkel, beszédekkel, könyvekkel többé már hatni nem lehet.

Mindenütt lázas történet, egymás tullicitálását, egymás legázolására való törekvést, szívtelen, lelketlen versengést látunk. Itt vannak ezek ebben a modern társadalmi életben magában, ahol a legkülönbözőbb fajú és fokozatu törekvéseknek mégis csak van egy közös, egy kiemelkedő jellemzője: a gőgös szétterpeszkedés, a féktelen nagyravágyás, a tülekedés; az, hogy itt mindenki többet akar, mint amit elbir és odatörekszik, ahová nem való.

Mi majdnem valamennyien megvagyunk tévesztve az igazi jelentőségünk felől; valamennyien olyan társadalmi ambícióknak lettünk rabjává, emilyenekhez semmi közünk. És amikor ruházatban, életmódban, társadalmi elhelyezkedésben, szereplésben, tekintélyben mindenki számára elérhetetlennek bizonyul az az életszínvonal, amely tulajdonképpen sehol sincs, amit csak a fölizgatott képzeletünk, a fölkorbácsolt szenvedélyeink csillogtatnak előttünk delibábos messzeségben: akkor nem csoda, ha urrá lesz a lelkeken az elégedetlenség, a keserűség, a

lázadás szelleme, akkor nem csoda, ha ebben a tulfütött, ebben a határtalanul fölizgatott forradalmi lelkületben nem a család- és a társadalom föntartó, hanem az ezeket romboló irányzatok érvényesülnek.

Pedig jaj annak a társadalomnak, annak az államnak, de az egyes emberek életének is, ha a legparányibb emberi közösség, a vérség által teremtődött legfontosabb együttes: a család veszíti régi értékéből, ha a család szerteszül, ha az ember legfontosabb rendeltetésének meg nem felel és annak keretén belül nem tűzheti ki céljait s nem dolgozik elsősorban övéért s fölük erőt, lelkesedést, kitartást merítve az összességért.

A családi tüzhely melege adjon újra erőt az emberiségnek és a családi tisztaság nyújtson menhelyet a testtel-lelkekkel küzdő embernek.

Sztrilich Béla igazsága.

Ha akarok, ha nem, újra foglalkoznom kell Sztrilich Béla Nyílt levelével és nekem adott válaszával. Rá kell mutatnom azokra a valótlan állításokra, amelyeket a választók és a közvélemény megtévesztésére megkockáztat.

Miből következett arra, hogy a topolai járási bizottság határozatát »hatósági assistencia« mellett hozta meg? Mivel tudja ezt az állítását bizonyítani, ő aki megválasztása óta egyetlen egyszer volt B-Topolán, egyetlen egyszer tartotta érdemesnek itt nálunk egy városán fölszólalni.

Hiszen Sztrilich Béla nem ismeri, nem is ismerheti a választók haugulatát, mert

velük csak a választás előtt érintkezett s ha sentai házában felkeresték, ha otthon volt is, azzal küldték el az odatörekedett ügyes-bajos embert, hogy a »Nagyságos ur nincs itthon, írja meg levelében panaszát, vagy kérését.« meglepődéssel kell konstatálnom, hogy hozzá intézett nyilatkozatomnak valami eredménye mégis van. A Hirnapban és nyílt levelében Sztrilich Béla kategorikusan kijelenti, hogy a választók neki instrukciókat nem adhatnak és képviselősödése tartama alatt a népek semmi köze az ő elhatározó lépéséhez és képviselői működéséhez. Ezután a Délbácskában megjelent »Válaszárban« szeretné ezen előbbi kijelentését visszazivni, szeretné ennek a lehetetlen és a népet arculütő megállapításnak súlyát enyhíteni és kijelenti, hogy igenis választói véleményére kívánságaira nagy súlyt helyezett és helyez. Mi inkább elhiszük az előbbit, hogy t. i. nem ad ő a népre semmit. Ezt bizonyítjuk is. Miért nem kérdezte meg választóit, hogy vajjon helyeslik-e a Jovanović frakcióhoz való csatlakozását? Ezt ő nem tette meg csak amikor már megtörtént a szakadás, jelentette be röpcédulákon lépését, hogy ő a parlament egy törpe kisebbségi pártjához csatlakozott és ebben a pártban fogja választói igazságát képviselni, ebben a pártban fog küzdeni választói boldogulásáért és érdekeiért.

Sztrilich ezzel az eljárásá-

val csak következetes volt, a választások után tett kijelentéséhez hűen, bebizonyította, hogy a nép csak a választások előtt számít, csak akkor kell vele szépen beszélni.

Sztrilich ur végtelen lekövetkezetesen az ő helyettesének titulál engem. Nem tudom a nép megtévesztése-e a célja e kifejezéssel, vagy valóban nincs tisztában azzal mikor és meddig voltam én az ő helyettese. Nem tudná Sztrilich ur, hogy parlamentünkben »helyettes« képviselők nincsenek? Nem tudná hogy amikor a helyettes jelölt választás után bekerül a parlamentbe, már nem helyettes többé, hanem rendes egyenrangú képviselő a többivel? Ha nem tudná, vegye tudomásul.

Kérdem ki bitorolja a mandátumot? Én e akit megválasztottak, aki ugyanahhoz a programhoz hűen ma is választóim érdekeit képviselem, vagy Sztrilich ur, aki nem abban a pártban dolgozik ma már, amely párt programja alapján megbízatását kapta?

Szerintünk az a mandátumbitorló, aki hátat fordítva a pártjának, figyelmen kívül hagyva a választókat, más uton haladva tovább is képviselősökdik, nem megbízó, hanem saját meggyőződését követve.

Megengedjük, hogy Sztrilich ur ezzel jót akart. Jót akart magának. De elszámította magát, erről pedig ő nem tehet. Azt hitte, hogy Jovanovićhoz a radikális párt

többsége csatlakozik, azt hitte, hogy ő listavezető lesz a subotica kerületben, s így megválasztása is bizonyos. Arról elvégre ő sem tehet, hogy reméyében oly nagy mértékben csatlakozott.

Sztrilich ur »uri« védekezésére vonatkozólag, amely szerint a 150.000 dináros ajánlat »hülye dajkamese,« ki kell jelentenem, hogy országgyűlési képviselők előtt tette nekem ajánlatát, akik az én állításomat bizonyítani is fogják s most az egyszer nem fog sikerülni a Sztrilich ur által bevált módszernek hitt tagadás.

A nagy hangon hirdetett képviselői munkásságára megjegyzem a következőket:

Sok energiát elpocsékolott Sztrilich ur arra, hogy engem választóim előtt lehetelenné tegyen, sok időt pazarolt az intrika szálainak ügyes szövögetésére a különböző kijárássokra, amely kijárássok korántsem ölelték fel a nép egyetemes érdekeit.

De kérdem tisztelettel Sztrilich urat! Tett-e valamit az adózó polgárok terheinek könnyítésére? Dolgozott-e azon, hogy a magyar nincstelenség egyik házhelyet kapjanak? Tett-e lépéseket akkor, amikor Pribičević a magyar iskolák létét fenyegette? Ott volt-e Radonić dr. listavezetőnk és Ninčić dr. külügyminiszterünk erélyes akciójánál, amikor védelmükbe vették a magyar iskolákat és Pribičević közoktatási minisztert eltérítették a magyar iskolákat veszélyeztető elhatározástól.

Állítjuk: nem! Ez őt nem érdekelte.

De nem érdekelte a szegény nép jogos kívánsága sem.

Ha érdekelte volna, nem dolgozott volna azon, hogy az adai Wámoscher birtok sekvestruma feloldassék, hanem azon lett volna, hogy azt az adai szegények megkapják. Vagy ez is »dajkamese?«

Erről ugye nem tud és nem is kell tudnia annak a népnek, melyet Sztrilich ur több képviselő előtt »bárgyu, gondolkodás nélküli stokának« nevezett, amelyet csak szép szóval orránál fogva kell vezetni, mint azt Radić teszi.

Kérdem tovább, ha ily problémák nem érdekelték Sztrilich urat, akkor vajjon, hol, mikor és mit tett a Vajdaság érdekében? S a »minden szép szónál ékesebben beszélő tetteiről, hol, mikor számolt be? A topolai járás választói ezekről a nagy tettekről csak a nyílt levélből értesülnek és csak most, de most sem nevezi nevén a gyermekeket.

Még egyet Sztrilich ur! A nyilatkozatomat én írom, én, aki őnt is működését is nagyon jól ismerem. Állításaimért én is vállalom a felelősséget. Irodát én nem tartatok, mert a képviselői napidijából nem futja irodavezető titkár alkalmazására, miként önnek.

E tekintetben Sztrilich ur sokkal szerencsésebb helyzetben van mint én.

Ami pedig a választókra való apellálásait illeti, aláírom,

A hős.

Irta: Váth János.

Már ki haladt az asszony az állomásról, amikor melléje siet furakodva a vézna fiu. Nyári vászonruhája és meztelen lába nem a deres őszet szerette.

— Naccsága, kérem, — didergett szánakodásra keltően a hangja — had viszem be a csomagját.

— Iszen majdnem üres; magam is elbirom — háritotta a szépareu, szépalaku asszony s olyanformán nézett a gyerekre: ugyan, hogy is bírád el te senki gyereke még ezt a könnyű kosarat is.

— Naccsága, tessék ideadni a kosarát — könyörgött a gyerekből valami mélyről eredt szánalomra hívó hur.

Az asszony már tétovázott. A pénzzel ő se dobálózhatott, mert férje szerény hivatali fizetéséből csakhogy élhettek, de újra kopogtatott a szívéen a könyörgő szó:

— Naccsága, tessék ideadni a csomagot, hiszen...

A bentrekedt folytatást a szemérem érzése fogta vissza és

nem birta tolakodóvá aljasítani.

Az asszony végignézte újra a gyereket: leírt róla a nyomoruság. »Bizonyosan iszik az apja; az anyja nem él vagy az is haszontalan, avagy Isten tudja, talán betegen nyomja az ágyat« gondolta el aggodófélen. Aztán még szép, hogy munkát akar ez a gyerek s nemcsak egy a zsebére, ingyenkönyörületemre számít.

— Hát mért akard olyan nagyon a kosaramat? — kérdezte most már a gyermek felé nyujtva.

A fiu mohón ragadta meg, de úgy harangzott körüle a nagy-nagy jószág s hogy menten a patakba rántja étlen-szomjan, elerőtlenedett véznaságát.

— Lássá naccsága, — folytatta az erejéhez nehéz csomag terhétől tántorogva, de megkönnyült lélekkel, amely fűteni kezdte s meglepődött boldogsággá dagasztotta kis semmiségét — nincs se apám, se anyám.

— Hát hová lettek?

— Ésapám meghalt a háboru idején.

— Iszen akkor hadiárva vagy.

— De nem ott halt ám meg a harctéren, hanem bevonulás után szabadságotkaptam és itthon.

Az öröms tanácsot, hogy ugyis hadiárva s akkor élvez hadisegélyt, felváltotta az asszony száján a rémület és sóhajtozás, hogy ugyan mitévő az a gyerek, még ha segély se jár neki.

A keszeg apróság aztán sorra elmesélte, hogy az anyja után halt apjaak.

— Bizonyosan kényszerítik szegény férget a cipelkedésre szivtelen rokonai gondolta magában megszólóan az asszony.

A gyerek mintha kiérezte volna a vádat hallgatásból, elhárítóan folytatta.

Lássá naccsága, aztán a Liza néninél lakom.

— O, a rossz csont, miért nem az hordja a csomagokat?

— Iszen nyolcvan éves; meg a kis öcsémre is fölvigyáz.

Már szánom-bánomra komorult a szép nő arca, hogy szavával követ dobott Lizára. Mert mint gondolhatta, hogy a nővése szerint alig tíz éves fiúnak olyan nagyon öreg a nénye és az is nagynénje.

— Hát aztán hány éves vagy te?

— Tizenkettő naccsága kérem. Minden szava figyelmességet lélegzett a kis halandónak s úgy nőtt percéről-percre a szemében,

hogy soha ember nem férfiasodott meg ilyen pelyhesen előtte. Igen tetszett neki s azért megkockáztatta a következő kérdést:

— Aztán igazat mondasz te? — O, naccsága, soha a szemem elé nem mernék kerülni, ha hazugságon érne. Aztán kérdezze meg a Todór tanító urat, aki elé tavaly jártam iskolába.

— Hát iskolába mégysz te?

— Kell mennem, mert különben kiírnak a mulasztóba és akkor megbüntetik a Liza nénit, meg elmaradnék a tanulásban is — s érzett szaván, hogy ez jobban fájna neki. — Pedig ugy elkelné ám a keresetem — öregeskedett s előrelátó számításkat adott le, hogy sok felnőttet is megszégyenített. — Mára jó lesz, mert vasárnap van és négy vonathoz is kijöhetek. — A nyáron is jó volt, mert mind a négy vonathoz lejöttem és majdnem mindig akadt csomag. Igaz, hogy a cigánygyerekek megverték és elriasztottak az állomásról, hogy nekik jusson minden terhezés, azért mégis csak maradt nekem is, amit a városba induló jó lelkek rám bízta az állomáson kívül. A multkor vittem egy urnak, olyan vigécforma volt. Bementünk minden boltba. Cso-

tudván, azt, hogy a nép tud
ítélni és megtudja állapítani
melyik párt és melyik kép-
viselő mennyit ér.

Bačka-Topola, 1926. június
hó 11.-én.

Markusev Milán
nemzetgyűlési képviselő.

Végrehajtás, árverés!

(Kaptuk a következő sorokat.)
A Bačka-Topola és Vidéke ez-
év június 6-iki számban megje-
lent egy cikk a községi adóról,
valamint egy rövid, de annál ko-
molyabb hivatalos felhívás a to-
polai adózókhoz, hogy közs. adó-
tartozásaikat rendezzék.

Hogy mennyire igaz volt a
cikk írójának és mennyire ko-
moly a közs. eljárásság felhívása,
bizonyítja a tény, a végrehajtások
a lefoglalt tárgyak beszállítása,
az árverések kitűzése. folynak.

A községi eljárásság idő-
adott a községi pótadók, a vár-
megyei utadó, az iskolaadó, va-
lamint az egyenes adóhátralékok
rendezésére. Hiába! Ahelyett,
hogy az adóhátralékot az adott
idő alatt rendezték volna, a
közs. adóhivatal még most is
üres, nincs ott sürgés-forgás,
mincsennek adófizetők.

Kénytelenítik az adótitstviselőket,
hogy az árverési hirdet-
ményeket, értesítéseket készítsék
és hogy szigorú behajtás munká-
lataival, foglalkozzék az áll. adó-
hivatal, a járásbíró és a su-
boticai pénzügyigazgatóság.

Mindez a törvény és a felső
hatóság utasítására történik.

A község háza helyiségeit már
rendbe hozták a lefoglalt ingó-
ságok elhelyezésére.

Lesz ott minden: 65 varrógép,
7 új kocsis, lovak tehenek, ágy-
nemű, különféle butor, két csép-
lőgarnitúra stb. Mindezen tárgyak
miutegy hatszázezer dinárra van-
nak becsülve.

A községnek nincs pénze,
nem tud az iskoláknak fizetni
nem tudja a vármegyének az
utadót beszállítani, nem tudja
az állami egyenes adó tartozást
leróni.

De nem képes saját kiadásait
sem fedezni.

Ki a hibás? Az eljárás az
előírások értelmében végzi köte-
lességét.

Az adózó polgárok okolhatók,
mert ők nem törődnek köteles-
ségük teljesítésével, amellyel sa-
jút községüknek tartoznak.

Az adórendezés ügyébe az
utóbbi években nagyon, de na-
gyon beleszövedött a politika,
sógorság, komaság jóbarátság
stb.

Itt azonban a tizenkettedik óra,
amikor mindez megszűnik.

A kötelességet teljesíteni kell.
mer a községnek módjában van
a nemtörődömséget letörni és a
követeléseket behajtani.

Elvégre ez természetes is!
Minden itt lakó polgárnak tud-
nia kell mivel tartozik politikai
és iskolaközségének.

HIREK.

Uj főbíró B.-Topolán.

Nikolić Dušan palánkai főszolga-
bíróként ugyanilyen minőségben B.-
Topolára helyezték át, míg Sto-

jišić Damjan b.-topolai főszolga-
bíró. valószínűleg vármegyei
szolgálatra kap beosztást.

Uj közs. tisztviselő.

Kertész Mihályt, a Munkásbizto-
sító Pénztár topolai kirendeltség
volt vezetőjét közs. tisztviselővé
nevezték ki Bačka Topolára. Az

koládét kínált a boltosoknak. Az
egész várost bejártuk, adott is-
szépen pénzt. Vettem rajta zsirt.
lisztet, babot, krumplit, még fát
is vásároltam.

Istenem, hogy adtal ebbe a
gyerekebe ilyen lelki erőt? Aho-
vá megyek, azért kellett eljőnnöm,
hogy rendet teremtsék, mert
nem bírják beosztani a bizonyos
havi keresményüket. Örökös
pénzszavában élnek és nélkü-
löznek pazarlásuk miatt. És ez
az apróság megszegyeníthet em-
bernyi embereket. Mindenre telt
a gondjából.

Még cipőt is vettem, szép fe-
hér cipőt. Olyan boldogan ropog-
tatta a kis öcsém.

S ő megelégedett cipelkedés-
ben elfeledte a terhe sulyát,
amiért beteljesedésbe hajította s
feleletet adott az evangélium
szellemének kérdéseire: »Ki ru-
házza a mezők liliomát? Ki visel
gondot az égi madárra? Utta-
lan vándornak ki vezérli nyo-
mát? Kit nevez apjának az apát-
lan árva?

Végig görnicölték a kis bá-
nyaváros köves, vízmosásos ut-
jait s megérkeztek a célhoz. E-
csupa őszinteség s a szomorú
élet kifosztottsága után az
asszonyt tettetett örömmel fo-
gadták, amelynek csak a füstje

érezte mint a nedves fának.

— Aztán mit kívánsz a fá-
radságodért? — kérdezte részt-
vevően s a jelentől való irtózással
az asszony.

— Hát csak annyit adjon,
hogy egy cipőt vehessek ebédre.

— Aztán hogy egy cipő?

— Ekkora — mutatta az ara-
szát — olcsóbb; a nagyobb —
két araszt tett egymás mellé —
drágább.

— Nézd fiam, jobb fuvarod
nem akadt, magam is elcipeltem
volna a csomagomat, hát olyan
kissebb cipő árát fizetem.

— Hát az is elég lesz, az
Isten áldja meg.

— Am délután elmegyek meg-
kérdezni, nem eukroztad-e el?

— A Céh-soron lakunk 5.
szám alatt az udvarban, csak
tessék meglátogatni bennünket
— szólt a becsületesség nete-
vábbja a férfias lélekből.

— Aztán Isten áldjon köszönet-
ve, megindult az uccán lefelé öre-
gesen. Még visszánézett s ugy-
a levegőbe szólt, de az is olyan
gondfelhős volt:

— Sietek a vonat elé!

uj tisztviselőt az adókiadó bi-
zottságnál alkalmazzák.

Uj rendőrvezető B.- Topolán.

Az állásától felemelt Perusić
Dimitrije helyébe Petkov Vaját
nevezték ki, aki eddig Bajsán
teljesített szolgálatot ugyanilyen
minőségben.

A csantaviri rendőr- vezetőt

Šećerovot alvezetővé degradálták,
rendőrvezetővé pedig Budimir
Jakovot nevezték ki.

Fordulat a Rác m- alom ügyében. Szabad- lábra helyezték Fülöp Zoltánt.

Rác György malomtulajdonos
és Fülöp Zoltán a malom volt
igazgatója ellen lefolytatott vizs-
gálat során a suboticai törvény-
szék vádta nácsa Latinović Milan
törvényszéki bíró elnöklété alatt
Fülöp Zoltán szabadlábra helye-
zését rendelte el, amennyiben
helyt adott Fülöp felfolyamodá-
sának a vizsgálóbíró döntése el-
len és megállapította, hogy Fülöp-
öt nem vezette családi szándék
és már a vizsgálóbírónál a kihall-
gatása alkalmával elismerte a
kétszázhuszezer dinár felvételét
egyben, bár az neki, mint a vál-
alatot fizetési alkalmazottjának
járandósága; a csódtömegre hagy-
ta. Ezt megállapítva Fülöpöt
szabadlábra helyezték és a bün-
ügyi eljárást is megszüntették
ellene. Rác György nem ismer-
te el vagyona értékének hivata-
los megállapítását, azt állítva,
hogy a csódtömeg nem hat, ha-
nem tíz millió dinárt értekesíthe-
tő. Uj becselést kér a következő
szakértők kirendelése mellett:
Somogyi László subotica mérnö-
köt a gépek, Pinter Ferenc to-
polai kőművesmestert és Úveges
János vállalkozót az épületek,
Tóth-Isaszeghi István és Eter
Máté topolai gazdálkodókat a
földek, vetések, termények és gaz-
dasági gépek, Soltis Elek topolai
asztalosmestert pedig a butorok
értékének megállapítására.

A Szentharomság szobor
javítására e héten a következő
önkéntes adakozások történtek:
özv. Lénárd Pálné 20, Szikora
József 10, Doroszlói bucsusok
200, Feró Pál 10, ifj. Benesik
Pál 5, N. N. 16, N. N. 40, Mi-
kuska József és neje 100, Szok-
olai Erzsébet 50, Faragó Kata-
lin 20, Hatvani Mihály 50, Ló-
rinc Istvánné 100, Halácsi Ist-
vánné 40, N. N. 80, Bacsa Jó-
zsef és István 20, Kovács István
10, Pauer János 10, Kalmár Pé-
terné 20, ifju Szikora Pál 30,
N. N. 50, Barát János és neje
50, Bozsik Rudolfné 100, Jab-
lonszky Elemérné 30, Baranyi
József 10, Hank Ferenc 10,
Tóth János és neje 50, Barát
János hentes 50, Vojnich Balázs,
25, N. N. 50 özv. Ivicz Mihályné
30, Hintersehr János 10, Sulyok
Verona 5, Celluska András 10,
Magyar Antal 20, Kókai Erzsé-
bet 10, N. N. 20, özv. Magyar
Mártonné 10, özv. Benesik Pé-
terné 30, Kiskároly Katalin 20,
Német Péter 100, N. N. 10, Vö-
rös Mária 20, Wittenberg Géza
40, Misinszky Ferenc 10, Becs-
kei Anna 20, Prokecz Ferencz
10, Halász Mihály 10, özv. Ma-
jor Ferencné 40, Rakk Ferenc
30, Udvardi István és Csernai
Teréz 50, Kovács Antal 10, sz.
Ferenc III. rendje 250, N. N.
50, Benesik testvérek 40, Pataki
Kálmán 50, Majtényi Mihály 5,
Lőrinc Mihály 10, Lőrinc Julis
6, Janik Katalin 10, Lőrinc Má-
té 20, Nagypáti Istvánné 20.

Biró Etelka 100, N. N. 5, Gu-
bena Lajos 10, Csernák István 5,
Sztantics István 30, Vojcsena
István 100, Ötvös József 10,
Gulyás János 50, Rác Ferenc
10, Kovács János 10, Kanyó Fe-
rencné 30, Kisimre Erzsébet 25,
özv. Vadócz Istvánné 10, Na-
gyarka Mihályné 10, N. N. 10,
Vojcsena Pál 30, özv. Mentus
Andrásné 5, özv. Úveges József-
né 25, özv. Úveges Jánosné 50
Holló János 20, Slingár János,
100, N. N. 50, Pekár János 10,
N. N. 30, Hejő János 10,
Brasnyó Ferenc 30, N. N. 40,
Lőrinc Istvánné 20, özv. Soós
Istvánné 20, Palusek Károly 50,
Barna Antal vendéglős 50,
Nagypáti Balázs 50, Idb. Ko-
vácskatona Ignác 50, Kiskároly
János cipész 50, Csernik keres-
kedő 10, Faragó Károly 10, Ács
Ferenc 20, N. N. 10, Mánics
Márkó 10, ifj Gyuris Miklós 10,
Egri József 5, N. N. 10, Csáb-
rádi Mihály 50, Silák Viktória
10 d. Az elmúlt hetek adományai
5447 d. e héten befolyt: 3482 d.
Összesen: 8929 dinár. A jószívű
adakozóknak újból köszönetet
mond a plébánia hivatal.

Adakozás.

Iparos tanoncok jutalmazásakor
adakoztak a következők A b. to-
polai ipartestület 1000, Stayer
Péter 10, Mikuska Mihály 10,
Draganics Gusztáv 10, Csifcsák
Ferenc 10, Mánics Márkó 10,
Wilheim 10, Gonda László 10,
Edelényi Ferenc 10, Nagy Sán-
dor 10, Játy P. 10, Balázs Imre
10, Horák Kálmán 10, Palusek
Károly 10, Námesztóvszki József
10, Kassza Antal 20, Elek és
társai 20, Egri Mihály 10, Guba
Lajos 10, Vadócz János 5, Pin-
tér Ferenc 10, Szokolai Ferenc
10, Szokolai István 10, Lukács
István 10, Fontányi N. 10, Vi-
kor József 10, Ribarov Vladimir
30, Szikora János 30, Lederer
Ferenc 20, Szatmári Boldizsár
20, Tóth fakeresk. R. T. 50,
Kiskároly János 50, Bacsa Jó-
zsef 40, Stanyó Károly 20, Fa-
ragó Károly 20, Holovits Mihály
20, Szirtes Sándor 10, Palusek
Antal 10, Szigeti János 20, Kó-
kai Elek 40, Purda Ferenc 20,
Rakk Béla 10, Németá cs. Imre
N. N. 10, Mihalek János 10,
Bábi Károly 30, Nagypáti Ba-
lázs 20, Úveges Antal 10, Ács
Ferenc 30, Lőrinc Lajos 5, Bics-
key Ferenc 10, Dr. Pletikosics
András 100, Varró Péter 50,
Tölgyesi és Szenté 30, Vadócz
Károly 50, Patócs Bonaventura
50, Tóth János 10, Morvai Fe-
renc 10, Hencs Ernő 25, Dr.
Stakics Svetozár 100, Urnapi

100, Vojcsena
István 20, Soltis Elek 20, Szabó
Károly 20, Mencsik József 5,
Egri Lajos 10, Pajzer Elek 30,
Polyák Sándor 10, Halász László
10, Bakai Lajos 40, Benesik Jó-
zsef ács 10, Vass János 10, Sin-
ger József 10, Bánov Lajos 10,
Csernai és Bozsik 10, Győri Pál
5, Rossányi 10, Csernus G. 5,
Diósi 5, Kiskároly János 15, Ba-
lázs Pál 10, olvasmányok aláírás
10, Horváth Géza 10, Gyantár
Tamás 10, Mihálovits Béla 25,
Bodor István 10, Mészáros Gyula
10, Nagy Ferenc 10, Trombitás
Antal 10, Soltis Mátyás 10,
Úveges Péter 10, Tőke János
10, Ober Elek 10, Varga Dezső
5, Ifj. Gyuris Miklós 10, Fontá-
nyi Ferenc 25, Varga Sándor
10, Edelényi István 10, Tóth
Sándor 10, Úveges József 10,
Kisimre János 10, Szabó Ferenc
10, Csernai Péter 10, Egri Ist-

ván 10, Vadócz Gábor 10, Kalmár János 10, Győri István 10, Virág Gyula 20 d. Az adakozóknak ezuttal mond köszönetet az ipartestület.

Mozi-hét.

Nagy moziban Szombat Vasárnap előadásra kerül Griff mesés regénye után készült

A GOLYA KALIFA

című film megtekintésére 2 felv. Harold Loyd vígjátékkal

Jön!!! Jövő Vasárnap

HÉT TENGER ÖRDÖGE

Milton Sills oriási film alkotása 7 felvonásban.

Jön!!! E hó 26-27-én

ROMOLA

11 felv.-ban két rész egyszerre Lilian Gish fehér apáca főszereplőjével.

Az anyakönyvi hivatal jelentése.

Születések: Tóth-isaszegi Antal János apja Mihály, Brindza Margit apja József, Varró Margit apja Károly, Egri halva született fiu anyja Ilona, Ober Károly apja Lajos, Mencsik László Antal apja József, Kovács halva szül. leány apja Péter, Zecsev Zorka apja Milán, Ozorák fiu halva szül. apja Antal.

Házasság: Ollik Péter feleségül vette Belányi Veronát, Rácz Péter — Bacsa Máriát, Apró Lajos — Kerekos Ilonát, Varga István — Kokai Margitot.

Halálozás: Tomik Mária 3 hónapos, Czviánovic Milán 8 hónapos, Pletyás Dusan 14 hónapos, Apró Mária 13 éves, Bacsa István 15 éves, Terényi Mária 16 éves, Lázárevics Gerásin 5 hónapos, Özv. Sipos Ferencné szül. László Julianna 60 éves, Lórik Ferencz 12 napos, Zsáki Máttyás 72 éves.

DENT.

Román Oszkár

fogászati rendelőjét

SUBOTICÁN az új „Jugoslav” bank épületének 1. emeletére Jelašičeva ul. 1. és Karadjordjev trg. sarkára volt Löwy Testvérek üzlete fölé helyezte

Rendel: d. e 8-12 d. u. 2-6. Vidékiek soron kívül és még aznap kielégíthetnek.

Telefon 6-12. Minden végzett munkáért 5 évig kezkeskedik.

Hirdetéseket felveszünk.

Miskárolást és lóherélést

(csíra és komorméneknél is) vállal

Kovarik József B. Topola régi Hadzsy féle ház.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak a jó szívű rokonoknak, és jó barátoknak, kik felejtethetetlen leányunk, illetve testvérünk

M A R I S K A

temetésén részvételükkel, fájdalomukat, enyhíteni igyekeztek ez uton mondunk köszönetet.

APRÓ PÉTER és családja.

Fekete István (Mihály fia)

15 lánccs szántó **FÖLDJE**

tanyaépületekkel eladó. Érdeklődni lehet a tulajdonosnál. Záper uccsa 766.

IMAKÖNYVEK

érkeztek

HAJTMANISTVÁN

könyvkereskedésbe

Hirdetéseket

felveszünk.

Nőszabászat tanfolyamot tartunk 1926 július 1-től auguszt. 1-ig. Tandij 400 D.

Jelentkezni reggel 8 és 9 óra között a «JELENA» nődivat-szalomban Subotica Aleksandrova ul. 11. háttul az udvarban.

Gazdák figyelmébe

Aki házat vagy gabonáját tűz vagy jég ellen jóhelyen akarja biztosítani, forduljon bizalommal a

G a z d á k

biztosító szövetségéhez, aki a múltévben is legjobban likvidáltatott és fizetett. A jégbiztosításnál minden gazdának külön 5% szöveg engedményt ad.

Helyi főügynöke **Morvai Imre** kereskedő.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak a rokonoknak és ismerősöknek kik szeretett leányunk

TERÉNYI MARISKA

elhalálása alkalmával részvételükkel felkerestek, temetésén résztvettek, mellyel mély fájdalomukat enyhítették ezuton mondunk hála köszönetet.

B. Topola 1926. jun. 10.

KARNA ILONA és családja.

HERCEG-BOSZNA

a legjobban bevezetett országos biztosító intézet. Elvállal: Tűz, jég, baleset stb. elleni biztosításokat, a legolcsóbb díj tétel mellett. Helyi ügynöke Győri István fő ucca.

Miskárolást és lóherélést

vállal

Kovarik Mihály

Polgári iskola ucca (Gyetzvai Pál háza);

Frjhezmenők

figyelmébe.

Raktáron tartok komplett keményfa hálószobákat, ugyszintén festett hálószobákat. A mai kor igényeinek megfelelő stílus! Elsőrendű anyag! Árak a helyzethez képest

Csernek Sándor

asztalos B. Topola.

Morvai Imre kereskedő

h á z a

szabadkézből eladó esetleg a porta külön is több részben.

Hirdetéseket

felveszünk.

16 lánccs föld

a becei uton a községtől 3 kilométerre, egybe, vagy lánccsként is eladó. Érdeklődni lehet Truzsinszky Imre tulajdonosnál B. Topola.

Apróhirdetések.

Eladó ház Football pálya mellett levő 1417 számú ház eladó. Érdeklődni lehet Mezei István tulajdonosnál.

Csutka kicsinyben és nagyban kapható Scheinberger gabonakereskedőnél.

Mubar széna kicsinyben és nagyban kapható Pajzer Elek vendéglősnél.

Ágy, éjjeli szekrény, mosdó, eselédágy, állófogas eladó. Hajtman István nyomdatulajdonosnál templom tér 606.

Boltberendezéshez való állvány és egy hosszú pult eladó. Hajtman István nyomdatulajdonosnál.

Bircsár Pálnak a Moravicai út mellett egy ujonnan épített oszterháza eladó kedvező fizetés mellett.

Eladó ház. A Rózsa ucca 1489 számú ház szabadkézből örök áron eladó. Érdeklődni lehet Truzsinszky József tulajdonosnál.

Major István háza eladó és 60 lánccs földje gabonáért kiadó.

Magó Károlyné háza a Deák Ferenc uccában (1048 szám) eladó. Érdeklődni lehet özvegy Kisimre Gábornénál.

Vizsgai ajándéknak jó és olcsó mesés könyvek

kaphatók Hajtman István könyvkereskedésében.

Kölcsönöket

betáblázásra, vagy betáblázás nélkül is előnyös feltételekkel lebonyolít

Biztosításokat

a „Vardar” részv. társ. részére tűz és jégkár, valamint betörés ellen a legolcsóbb díjak mellett elfogad.

Ingatlanok

vételét és eladását közvetíti Rónai Sándor ügynök Gabona piac ucca 1546 házszám.

A templom közelében jókarban levő

oldalház

mely áll 3 szoba, konyha és élőkamra, pince, mosókonyha és összes gazdasági épületekből, jutányos árért

sürgösen eladó

Érdeklődni lehet Hajtman István könyvnyomdájában, templom-tér